

Publicerad 2008-01-12 18:27 av LassO

En sån man har vi kanske alla mött, vars kommentarer alltid är sura och de liksom lockar att, retas lite med... De liksom förväntar sej att bli retade, hela deras utstrålning är att de längtar efter nåt att \'skälla på\', oja sej över...

Peppe-dekis

Peppe \'vår\' vaktis
Saknade både en del tänder
Och en större del., förstånd
Gillade att gapa och skrika
Åt folk i matkön bl a
Hans kärlek till ungdomar var lika genomträngande
Som de flesta andras kärlek till kackerlackor...

En gång fick han riktigt spel
Och skulle skälla ut samtliga
I matkön
En av dem han skällde på
Råkade flina lite
Och blev utslängd av honom
Nerför en stentrappa

Däruppe stod den halvt tandlöse Peppe och skrek
Fan om du fortsätter sådär
Då ska djävulen ta dej
Och alla andra djävlar i den byn du bor
Eftersom jag aldrig fallit utan hållit mej på benen
Så sa jag ”skit påre” och gick ut
Ingen mat den dan, men lite mindre förtroende
För skola och de ”som kallas vuxna”

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten